

Arrest

nr. 177 639 van 10 november 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 mei 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Geachte Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 03.02.2016 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 09.01.2014 en 13.06.2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 01.07.2011 en 24.04.2014. Betrokkene legt in de nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlage) voor. Het voorgelegde medisch getuigschrift (en bijlage) bevat reeds eerder aangehaalde medische elementen van betrokkene waarin in de beslissing d.d. 09.01.2014 en 13.06.2014 uitgebreid werd op ingegaan. (zie bevestiging arts d.d. 13.05.2016 in bijgevoegde gesloten omslag). Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). “

2. Onderzoek van het beroep

2.2.1. Het tweede middel is onder meer afgeleid uit het zorgvuldigheidsbeginsel. Het luidt als volgt:

“[...]

2. Tweede onderdeel: de beslissing is gemotiveerd in strijd met de inhoud van het dossier en getuigt van onzorgvuldigheid minstens onredelijkheid

Overwegende dat dat de beslissing aangetast is door verregaande onzorgvuldigheid en derhalve in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel minstens in strijd met het redelijkheidsbeginsel;

Dat bovendien de motivering niet correct is;

Overwegende dat door vertoger vijf medische overtuigingsstukken werden gevoegd bij zijn regularisatieverzoek ex artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980:

Medisch bundel

a. Door de wet verplicht getuigschrift de dato 3 november 2015

b. Medisch attest van Prof. Dr. M. D' de dato 29 oktober 2015

c. Medisch attest van huisarts J. L. de dato 8 januari 2016

d. Medisch overzicht van het MS Centrum Melsbroek de dato 27 mei 2015

e. Sociaal verslag LOI Willebroek de dato 10 december 2015

Dat uit deze medische attesten blijkt dat de medische toestand van vertoger sterk is achteruit gegaan, dermate dat vertoger niet langer zelfstandig kan functioneren;

Dat hiervoor verwezen kan worden naar het sociaal verslag van het LOI Willebroek de dato 10 december 2015:

“De MS waar I. (...) aan lijdt is van zeer agressieve aard. Op één jaar tijd is zijn motoriek zeer sterk achteruit gegaan. Sinds november 2013 is I. (...) moeten overgaan van het stappen met krukken, op het gebruik van een rolstoel en nu zelfs naar een elektrische rolstoel. I. (...) dient regelmatig opgenomen te worden in de MS-kliniek van Melsbroek zodat hij daar een kuur kan ondergaan in de hoop weer wat bij te sterken.

De thuisverpleging werd uitgebreid zodat zij minstens 2 keer per dag langs komen. Daarnaast werd ook een dienst voor gezinszorg ingeschakeld die 2 keer per week 4 uren de huishoudelijke taken overneemt. I. (...) is dus al enige tijd rolstoelgebonden. Voorheen kon hij nog gewoon rechtstaan en op zijn benen steunen. Dit lukt niet meer. (...)

Naast fysieke achteruitgang kent deze ziekte ook een snelle mentale achteruitgang (richting dementie).

[...]

De aftakeling van I. (...) is inmiddels zo erg dat thuiswonen niet meer mogelijk is. Alle betrokken hulpverleners geven aan dat de zorg te groot geworden is. Residentiële opvang dringt zich al enige tijd op."

Dat de huidige medische toestand van vertoger dan ook niet vergeleken kan worden met de eerder beoordeelde medische toestand;

Dat de ingeroepen medische elementen niet enkel bestaan in de benaming van de ziekte, doch tevens in de symptomen die deze ziekte veroorzaken en de manier waarop deze symptomen zich op heden veruitwendigen;

Dat de thans door vertoger ingeroepen elementen dan ook niet eerder beoordeeld werden;

Overwegende dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van een minstens onvolledig lezing van de voorgebrachte medische overtuigingsstukken;

Dat de bestreden beslissing dan ook moet worden vernietigd."

2.2.2. De verwerende partij repliceert hierop als volgt:

"Zoals hierboven al uiteengezet bevestigt het standaard medisch getuigschrift de pathologie die al aan bod kwam in eerdere beslissingen.

Dat de verzoekende partij tot 16 maal een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf o.g.v. artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet indient op 2 jaar tijd, is bovendien weinig ernstig.

Voor zover als nodig wijst de verwerende partij naar de motieven van de beschikking d.d. 03.11.2015 nr. 177.354 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen :

"Het is niet onredelijk om te oordelen dat het feit dat verzoeker zijn armen en benen nog uitermate moeilijk kan bewegen en dat hij zich enkel in een rolstoel kan voortbewegen en dat hij sterk achteruitgaat, geen nieuw element uitmaakt nu reeds in het advies van de ambtenaar-geneesheer van 7 januari 2014 naar aanleiding van de aanvraag van 1 juli 2011 vastgesteld werd dat de verzoekende partij "praktisch volledig rolstoelgebonden" is en dat het inderdaad gaat om "een progressieve vorm van MS". Het standaard medisch getuigschrift dat werd neergelegd naar aanleiding van deze aanvraag vermeldt evenmin dat er sprake is van een nieuwe diagnose in hoofd van verzoeker zoals het advies van de ambtenaar-geneesheer van 1 juli 2015 eveneens aangeeft aan de hand van deze kritiek maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat het gaat om een nieuw element dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris niet in acht genomen zou hebben.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing ontkennen, maar dat zij zich beperken tot het louter herhalen van de medische elementen en de gezondheidstoestand van verzoeker beschrijven. Op deze wijze weerleggen zij echter niet in concreto de vaststelling uit de bestreden beslissing dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard omdat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Zij tonen met deze kritiek niet aan dat er nieuwe elementen voorhanden zijn aangaande de medische problematiek van verzoeker."

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De verzoekende partij tonen in casu gelet op bovenstaande vaststellingen niet aan dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van een foutieve feitenfinding. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het tweede middel kan evenmin worden aangenomen."

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet. Uit deze bepaling blijkt dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet de latere aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard indien daarin dezelfde elementen worden ingeroepen als in de eerdere aanvraag. Dit houdt in dat de gemachtigde ambtenaar de beide aanvragen moet vergelijken om na te gaan of de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn. In dat geval dient hij de tweede aanvraag niet-ontvankelijk te

verklaren. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen ad infinitum worden ingeroepen (cf. RvS 20 oktober 2015, nr. 232.626).

Artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Hieruit blijkt dat de elementen die worden ingeroepen ter ondersteuning van een verblijfsaanvraag betrekking hebben op ziekte, de graad van ernst, de noodzakelijk geachte behandeling, en de mogelijkheden en toegankelijkheid tot een adequate behandeling in het land van herkomst. Bijgevolg kunnen gegevens uit een navolgende aanvraag, die zouden nopen tot een nieuwe beoordeling van “het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling” zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, hoewel het om eenzelfde aandoening zou gaan, niet zonder meer beschouwd worden als elementen die reeds werden ingeroepen.

Verzoeker stelt dat niet kan worden betwist dat zijn medische toestand ernstig is achteruit gegaan ten opzichte van zijn medische toestand ten tijde van zijn eerdere regularisatieverzoeken en dat de ingeroepen medische elementen niet enkel bestaan in de benaming van de ziekte doch ook in de symptomen ervan en de manier waarop deze zich veruitwendigen. Hij wijst erop dat hij thans permanente zorg vereist, waardoor thuisverpleging niet langer houdbaar is.

De bestreden beslissing is volledig opgehangen aan het in casu niet verplichte advies van de ambtenaar-geneesheer, dat luidt als volgt:

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 03.02.2016 en d.d. 24.04.2014 en 01.07.2011 te vergelijken.

Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 03/02/2016 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor d.d. 03/11/2015 opgesteld door dr. H. + bijlagen d.d. 29/10/2015, 08/01/2016, 27/05/2015, 06/01/2016, 13/12/2015. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat het nog steeds om dezelfde pathologie van betrokkene gaat als de pathologie in de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 01/07/2011 en 24/04/2014, waarvoor reeds een advies werd opgesteld door dr. Liesenborghs op 07/01/2014 en 02/06/2014. Op het standaard medisch getuigschrift d.d. 03/11/2015 wordt geen nieuwe pathologie aangehaald voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt enkel de reeds eerder aangehaalde pathologie.”

Zonder over te gaan tot een medische beoordeling –de Raad heeft daartoe niet de bevoegdheid- moet worden vastgesteld dat in een aantal van de bijlagen die werden gevoegd bij de aanvraag blijkt dat erop wordt gewezen dat verzoekers aandoening dermate is geëvolueerd dat hij niet langer in de thuissituatie kan worden opgevangen. De ambtenaar-geneesheer, die zich heeft beperkt tot de vaststelling dat het

om dezelfde pathologie gaat, zonder meer, geeft er in zijn advies geen blijk van dat hij kennis heeft genomen van deze gegevens waarvan het niet is uitgesloten dat het gaat om elementen die, zoals reeds gesteld, zouden nopen tot een nieuwe beoordeling van *'het in het eerste lid [van artikel 9ter, §1] vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling'*. De verwerende partij, die zich in de bestreden beslissing heeft aangesloten bij het advies van de ambtenaar-geneesheer en heeft geoordeeld dat het voorgelegde medisch getuigschrift en bijlagen reeds eerder aangehaalde medische elementen bevat, heeft derhalve het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van de gehanteerde rechtsgrond geschonden. De argumentatie van de verwerende partij doet daaraan geen afbreuk: zij gaat er immers andermaal aan voorbij dat in de aanvraag werd gewezen op de achteruitgang van verzoeker die inmiddels van die aard is dat thuisverzorging niet langer houdbaar is en een residentiële opvang zich opdringt.

2.5. Het middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 mei 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS